

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἐτησίᾳ	φρ. 10.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	» 11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	»	» 20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	» 14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς προέδρου τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας τοῦ Σιδι-Καρνὸ, οἱ ἐνταῦθα Γάλλοι ἐώρτασαν τὴν Τετάρτην, ὅλα δὲ τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα καὶ τὰ προξενεῖα ἦσαν σημαιοστόλιστα. Τὸ ἐσπέρας δὲ τὸ ἐνταῦθα θέατρον ἦτο σημαιοστόλιστον καὶ ἀριστα φωταγωγημένον καὶ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς παραστάσεως ὁλόκληρος ὁ θίασος ἔψαλλε τὸν Γαλλικὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 30ην ἰσταμένου, ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου μνημόσνον ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν, εὐεργετῶν, δωρητῶν καὶ συντελεστῶν τοῦ ἐνταῦθα δημοτικῷ Ὀρφανοτροφείου τῶν ἀρρένων, προσελθόντος πολλοῦ πλήθους ἡμετέρων συμπολιτῶν.

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χίου ἐώρτασεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἡ ἀδελφότης τῶν ἐνταῦθα ἀλευροποιῶν καὶ ἀρτοποιῶν. Ὁ ἐπίτροπος αὐτῆς κ. Ἀντώνιος Σάββας, δημοτικὸς σύμβουλος, μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν φιλοτιμίας καὶ δραστηριότητος, οὐδὲν παρέλειψε πρὸς μεγαλοπρεπεστέραν τῆς ἑορτῆς τέλεσιν.

— Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀρροδίους ὅπως λάβωσι τέλος ὑπ' ὄψιν τὰς ὁμοῦλους παρατηρήσεις τῆς ἐνταῦθα δημοσιογραφίας καὶ προλάβωσι τὴν ἐντελῆ καταστροφὴν τῆς ἀμαξήτου ὁδοῦ Ποσειδωνίας, ἧτις μετὰ τὰς τελευταίας μάστιχα βροχὰς κατέστη ἐντελῶς ἀδιάβατος. Ἄς ἀναμνησθῶσιν οἱ κ. οὔτοι ὅτι ὁ δῆμος Ἐρμουπόλεως, δαπανήσας ὄλας ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς, θὰ ἠδύνατο νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴν ταύτην διὰ τῆς συντηρήσεως αὐτῆς, ὅπερ ἀδυνατεῖ ἤδη νὰ κάμῃ, διότι ἡ εἰρημένη ὁδὸς ἔσχε τὴν ἀτυχίαν, χαρακτηριστικὴν ἐπαρχιακῆ, νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πατρικῆς ἡμῶν διοικήσεως.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἡ κατεδάφισις τῶν περίσου καταπεσοῦσων δύο νέων ἀπιθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως, ἧτις κατορθωθήσεται πρὸ τῆς λήξεως ἔσως τοῦ χειμῶνος.

— Δημοσιεύσαντες ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, παρελείψαμεν καθήκον, νὰ ἐκφράσωμεν, δηλαδὴ, τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν τοῖς τέως καὶ νῦν ἐπιτρόποις τοῦ εἰρημένου Ναοῦ κ. κ. Ἀναργύρῳ Ἀναγνωστοπούλῳ καὶ Εὐ-

σταθίῳ Βούλγαρῳ, διὰ τὴν εὐφυῆ καὶ ἐντιμὸν διαχείρισιν αὐτῶν. Ὁ «Ἡλιος» λαθὼν πολλάκις ἀφορμὴν νὰ συγχαρῇ τοὺς εἰρημένους κυρίους, ἐπαναλαμβάνει καὶ ἤδη εὐχαρίστως τοῦτο, εὐχόμενος ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ κοινὰ ἰδρύματα τύχῳσι τοιούτων διαχειριστῶν.

— Ἐδημοσιεύθη ὁ «Ἀπολογισμὸς τῆς περιουσίας τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων τῶν Ἀδελφῶν Μπαμπαγιώτου, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδρυτοῦ (1877) μέχρι τέλους τοῦ 1886», συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου κ. Π. Μεγαλίδου. Κατὰ καθήκον συγχαίρομεν τὸν κ. Μεγαλίδου διὰ τὴν μετ' ἀκριβείας καὶ σαφηνείας σύνταξιν τοῦ εἰρημένου ἀπολογισμοῦ τοῦ σπουδαίου τούτου φιλανθρωπικοῦ καταστήματος.

— Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες ἔντυπον «Κανονισμὸν τοῦ μουσικοῦ τμήματος τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν», ἀναγγέλλομεν μετ' εὐχαριστήσεως τὴν σύστασιν ἐνταῦθα Μουσικῆς Σχολῆς, ἧτις ὑπάρχουσα ἄλλοτε, κατεστράφη ἕνεκα τῆς ἀβελτηρίας τῶν πρώην διεπόντων τὰ τοῦ ἀτυχοῦς ἡμῶν δήμου. Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ εἰρημένου κανονισμοῦ εἶδομεν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἡ ἐνταῦθα Σχολὴ τῶν ἀπόρων παιδῶν, σχοῦσα τὴν εὐτυχίαν νὰ διοικῆται ἤδη ὑπὸ κοσμητείας, συγκειμένης ἐκ νοημόνων, χρηστῶν καὶ δραστηριοτάτων ἡμετέρων συμπολιτῶν, παρέχει ἡμῖν πᾶσαν πεποίθησιν εὐδωῶσεως τοῦ ἔργου, οὐτινος τὴν πραγματοποιήσειν ἀνέλαβεν ἤδη, χειραφετηθεῖσα παρὰ τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτῆς Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσῶς». Τὸ ὡς εἶπομεν χρησιμώτατον τοῦτο φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα, ἀνεξάρτητον ἤδη καὶ αὐτοδιοικητὸν, καὶ κεκτημένον καὶ τινα περιουσίαν, θὰ τύχῃ βεβαίως τῆς συνδρομῆς φιλοτιμῶν καὶ φιλανθρώπων συμπολιτῶν ἡμῶν, διότι ἐκτὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἣν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του παρεῖχε καὶ παρέσχεν εἰς ἑκατοντάδας περίπου ἀπόρων παιδῶν, μὴ δυναμένων ἕνεκα τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν νὰ προσέρχωνται ἐν καιρῷ ἡμέρας εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ἤδη θὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέσα τῆς διδασκαλίας τῆς μουσικῆς, ἐπαγγέλματος χρησίμου καὶ ἀνεξαρτήτου.

— Ἐδημοσιεύθη ἀστυνομικὴ διάταξις περὶ κρεσπωλείων, δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ ἰδρύσις καὶ ἡ διατήρησις τοιούτων ἐν ταῖς συνοικίαις ἀνευ ἀδείας τῆς δημοτ. ἀρχῆς παρεχομένης μόνον μετὰ τὴν ἐνοικίαισιν πασῶν τῶν ἀπο-

θηκῶν τοῦ Κρεοπωλείου, ἐπιτρεπομένη μόνον εἰς τὰς ἐξῆς θέσεις:

1ον) Καθ' ὅλην τὴν παραλίαν ἀπὸ τοῦ Οἰνοπωλείου Πισσαρά, μέχρι τῶν ἀποθηκῶν Βοκοτοπούλου.

2ον) Ἐν τῇ ἑδῷ τῇ ἀνωθεν τῆς Μεταμορφώσεως ἀπὸ τῆς οἰκίας κληρονόμων Κ. Γεωργιάδου πρὸς δυσμὰς, μέχρι τῆς ἀμαξήτου ὁδοῦ.

3ον) Ἐν τῇ ἑδῷ (Ποταμῷ) ἀπὸ ἀντικρῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς οἰκίας Βαφιαδάκη κατ' εὐθείαν πρὸς βορρᾶν μέχρι τέλους τῆς ὁδοῦ.

— Ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας συνελήφθησαν οἱ Δημήτριος καὶ Εὐστράτιος Ψαρένας, κλέψαντες ἕκ τινος οἰκίσκου ἔξωθεν τῆς πόλεως, κισώτιον πυρίτιδος ἀνήκον εἰς τὸν ἔμπορον κ. Ἰ. Μουμουτζῆν.

— Ἐπίσης συνελήφθη ὁ Ἀναστ. Μαῦρος κλέψας ἕκ τῆς ἐν Μίνα ἐξοχικῆς οἰκίας τοῦ Εὐσταθ. Πορτελάνου διάφορα ἐνδύματα καὶ χρήματα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης Ἀρσενικός κλέψας δίκτυα ἕκ τῆς λέμβου τοῦ Ἰωάννου Κοντοπούλου.

— Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς, ὁ μὲν ἀστυνομικὸς κλητὴρ Δ. Στεφάνου κατέσχε τέσσαρα σακκίδια περιέχοντα χασίς, χθὲς δὲ ὁ ἀρχιφύλαξ τῆς Νεαπόλεως κ. Ν. Πούλης συνέλαβεν ὄμιλον νεανίσκων διαταραττόντων ὄλην συνοικίαν, διὰ τῶν ἀγρίων αὐτῶν κραυγῶν, οἵτινες ἔφερρον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐκάπνιζον χασίς.

— Δικασθέντες τὴν Ἰαρασκευὴν ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου, οἱ καφεπῶλαι, Φ. Φόσκολος ὡς διατηρῶν χαρτοπαιγνεῖον καὶ Ν. Φραγκουδάκης, ὡς παραβάτης ἄλλης ἀστυνομικῆς διατάξεως, κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον, ἀναβληθείσης τῆς κατὰ τοῦ κ. Μ. Παπαρίγκου καφεπῶλου ἐπὶ παραβάσει δίκης.

— Τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ἐφαρμοσθείσης τῆς περὶ ὀπλοφορίας ἀστυνομικῆς διατάξεως, κατεσχέθησαν ἐπὶ διαφόρων ὄπλα, ἦγον κάμαι καὶ μάχαιραι.

— Ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ὡς λιμενάρχος ὁ κ. Θ. Βῶκος, μετὰ δραστηριότητος ἐπελήφθη τῶν ἀφορώντων τὴν τακιοποίησιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ λιμένος.

— Ἀπὸ τῆς προπαραελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο ἐκδομένη ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γούτα νέα ἐφημερὶς «Κερκυρὸς», εἰς τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα προκοπὴν καὶ μακροβιότητα.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Πάτραις πρωτοδίκου κ. Γ. Βελίνη ἐξεδόθη πραγματεία περὶ τοῦ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν ζητήματος τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, γεγραμμένη μετ' ἐμβριθείας, μαρτυρούσης τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ συγγράψαντος αὐτήν. Τὸ εἰρημένον φυλλάδιον ἐκδόθη ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τοῦ φιλοκάλου ἐκδότου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καὶ τετυπωμένον ἐπὶ χάρτου Σινικοῦ, δύναται νὰ ληφθῆ καὶ ὡς ὑπόδειγμα τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προόδων τῆς τυπογραφικῆς τέχνης.

— Ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Ἰω. Δομεστίνης πλοίαρχος, ἔσχε τὴν ἀτυχίαν ν' ἀπολέσῃ τὴν ἀγαπητὴν αὐτοῦ σύζυγον **Καλλιόπην**, ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ θανούσαν ὑπὸ δεινῆς νόσου. Τῷ φίλῳ ἡμῶν κ. Δομεστίνῃ καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς θανούσης οἰκείοις, εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν, τῇ δὲ θανούσῃ αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.

— Τὴν Τετάρτην ἀπέθανε καὶ ἐκηδέθη ἀξιοπρεπῶς ὁ **Ματθαῖος Γλυνὸς** ἕκ τῶν ἀρχαιοτέρων κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλεως, γέρον ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς πολίτης.

Τοῖς φίλοις συγγενέσι αὐτοῦ κ. Γ. Βαλμᾶ καὶ Ἀθ. Εὐθυμίου, ὁ «Ἥλιος» ἐκφράζει τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ.

— Ὁ πρὸ τινος ἐνταῦθα συσταθεὶς «**Σύνδεσμος πρὸς διάδοσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης**» σπουδαίας ἐποιήσατο προόδους διὰ τῶν ἐνταῦθά τε καὶ Ἄνω Σύρω συσταθέντων νεκτερινῶν σχολείων. Διότι πλεῖστοι μαθηταὶ ἐγγραφέντες διδάσκονται τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν προοδεύουσι χάρις τῇ Ἐφορείᾳ τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ τῶν διδασκάλων, μὴ φειδομένων κόπων ὅπως ἐπιτύχῃσι τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ὁ Σύλλογος ἰδρύθη. Εὐχαρίστως δὲ μανθάνομεν ὅτι ὁ εἰρημένος σύλλογος προτίθεται νὰ συστήσῃ ἐνταῦθα βιβλιοθήκην καὶ ἀναγνωστήριον, χάριν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τούτου.

— Ὁ ἀξιόλογος ἡμῶν φίλος κ. Ν. ΑΣΗΜΑΚΟ-ΠΟΥΛΟΣ ἔμπορος, ἐμνηστεύσατο τὴν καλὴν κόρην ΑΓΓΕΛΙΚΗΝ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΚΗ. Τῷ καλῷ προσηρμομένῳ τούτῳ ζεύγει εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

— Μετ' ἀηδίας ἀληθῶς καὶ ἀκόντες ἀναγκαζόμεθα πολλάκις νὰ μαστιγώσωμεν τὸν ψωραλέον ἐφημεριδογράφον, τὸν κατὰ παντὸς ἐντίμου καὶ χρηστοῦ πολίτου λυσσῶντα μὲν πάντοτε, ἀλλ' ἰδίως τελευταῖον, ὅτε ἀποβληθεὶς τοῦ δημοκριτικοῦ γραφείου ἐστερήθη τῶν ποικίλων ἐξ αὐτοῦ εἰσοδημάτων, **φανερῶν καὶ μὴ**. Καὶ ἀηδὲς μὲν ἀληθῶς καὶ δυσάρεστον τὸ ἔργον, ἀλλ' ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἢν ἐπὶ πολὺ ἐβασάνιζε φορολογῶν παντοιοτρόπως ὁ ὅσον ποταπὸς, εὐτελής καὶ ἀνανδρὸς, ἄλλο τόσον θρασύς καὶ αὐθάδης συκοφάντης, δὲν ἤρνηθημεν καὶ νὰ κατέλωμεν μέχρις αὐτοῦ μαστιγοῦντες τὰς κακοήθεις αὐτοῦ πράξεις. Καὶ ἐν τούτοις ἂν καὶ ἡ κοινωνία γνωρίζουσα αὐτὸν, περιφρονεῖ πάντοτε, μὴ ἀξιόουσα αὐτοῦ οὐδὲ πτόσηματι, αὐτὸς πολλάκις λησμονῶν τὸ ποιόν του ἢ ὑποθέτων ὅτι τὸ ἐλησμώνησαν οἱ ἄλλοι, τολμᾷ ν' ἀναμιγνύηται εἰς τὰς μεταξὺ ἀνθρώπων συζητήσεις, προκαλῶν, εἶναι ἀληθές, τὸν γέλῳτα τῶν γνωριζόντων τὴν ἔνεκα τῆς ἐκ τοῦ δημοκριτικοῦ ἀποβολῆς του λύσσαν του καὶ τὴν ἐκ τούτου παραφροσύνην. Διότι πῶς νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι δὲν παραφρονεῖ ὅταν τολμᾷ νὰ γράφῃ περὶ ἀνθρώπων, ὧν γνωστὴ ἡ ἐνταῦθα κοινωνικὴ θέσις καὶ ὁ ἀνεξάρτητος χαρακτήρ καὶ ὀνομάζῃ αὐτοῦς μισθωτοῦς, αὐτὸς ὁ τοῦς πάντας φορολογήσας ἐπ' ἀπειλῇ ὕβρεων, αὐτὸς ὁ ἐπιβληθεὶς εἰς τὰ ταμεῖα πάντων τῶν ἐνταῦθα πολιτευομένων, δι' ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν, αὐτὸς ὁ λείπων τὰς ἀκαθαρσίας ἐκείνων, οὗς πρὸ ὀλίγου καὶ χθὲς ἔτι ἐσυκοφάντει καὶ ὕβριζε; Πρῶτῃς ἔτι δημοσιευθέντος τοῦ Ἀπολογισμοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Μπαμπαγιώτου εἶχε κινηθῆ ὁ γέλως τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, διότι ἐν σελίδι 36, κεφάλαιον δ' τοῦ εἰρημένου ἀπολογισμοῦ, φαίνεται ἡ ἐξῆς δαπάνη: «**Ἀμοιβὴ τῆς «Πανόπης» δι' ἄρθρα ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου δραχμιακοσίας, ἀριθ. 300**» — Καὶ τὸ μὲν καταγγελλόμενον ἀληθῶς εἶναι μικρὸν διὰ τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος συκοφάντην, ὅστις ἔσως ἀπαντήσῃ ἡμῖν ὅτι τοῦτο εἶναι ἡ ἠθικωτέρα τοῦ βίου του πράξις, καὶ ὅτι λαθῶν τριακοσίας δραχμὰς ἤρνηθη νὰ συκοφαντήσῃ ἐν φιλανθρωπικὸν κατὰσταμα, ἐνῶ οὗτος ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς δύναται νὰ συκοφαντήσῃ τριακοσία τοιαῦτα, ἀλλ' ὅμως δύναται τις ν' ἀρνηθῆ ἐκ τῶν πράξεων του τούτων, ὅτι ὁ δυστυχὴς ὑπὸ τῆς λύσσης παρεφρόνησε;

Περὶ δὲ τοῦ μικροῦ συκοφάντου, τοῦ **γνωστοῦ**

Γεωργάκη, οὐδὲ λόγος πρέπει νὰ γίνηται ὅταν συζητῶσιν ἄνδρες. Ἐγγράψαμεν δι' αὐτὸν καὶ ἄλλοτε, ἐπαναλαμβάνομεν δὲ καὶ ἤδη, μὲ κίνδυνον πάλιν τοῦ νὰ ὀνομασθῶμεν ὑπ' αὐτοῦ κακόμορφοι καὶ μὴ ἔχοντες ῥοδοκόκκινον χρῶμα, ὅτι διὰ τῆς βίας δὲν θὰ κατορθώσῃ ποτὲ νὰ καταβιάσῃ τινα μέχρι τοῦ ἐντίμου ὑποκειμένου του· ἂν δὲ θέλῃ θαυμαστάς, ὀμιλητὰς καὶ φίλους ἄς μεταβῆ εἰς τὰ ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθήναις στραγαλοποιεῖα καὶ τὰ παράμερα τῶν συνοικιῶν καπηλεῖα, ὅπου εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸς, γνωστότατος καὶ ὅπου ἴσως, ὡς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς καταπτώσεως, ἀναζητεῖται ἔτι τὸ κάλλος, ἡ τρυφερότης καὶ τὸ ῥοδιῶν τῶν παρειῶν, οἱ ἀκκισμοὶ καὶ τὰ **ἀβροᾶ καὶ κεκλασμένη φωνῆ**, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Δίωνα τὸν Κάσιον, **ἄσματα**. Ἐνῶ ἀπὸ ἡμᾶς ἄς μὴ ἐλπίζῃ ὅχι νὰ ὀμιλήσωμεν αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ τὸν ξυλοκοπήσωμεν. Δὲν ὑποσχόμεθα τῷ συκοφάντῃ, ὅτι τὰ σήμερον γεγραμμένα ἡμῶν εἶναι τὰ τελευταῖα, τούναντιον δὲ δὲν θ' ἀρνηθῶμεν ποτε τοῦ νὰ κατέλθωμεν καὶ πάλιν μέχρις αὐτοῦ, μὴ ἐπιτρέποντες αὐτῷ τε καὶ τῷ ἡλιθίῳ υἱῷ του νὰ ἐνοχλῶσιν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς φίλους ἡμῶν.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Αἱ δύο τελευταῖαι ἐβδομάδες ὑπῆρξαν γόνιμοι εἰς νέα ἔργα, ἅτινα ὁ γαλλικὸς θίασος ἀναβιάζει ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀλλεπάλληλα γεγυμνασμένοι ὄν καὶ ἔχον οὕτω πρόχειρον πλούσιον répertoire. Μετὰ τὴν **Καρδίαν καὶ Χεῖρα** ἐδόθησαν κατὰ σειρὰν ἡ **Ἡμέρα καὶ ἡ Νύξ** τοῦ Καρόλου Λεκὸκ, οἱ **Κώδωνες τῆς Κορνειλλῆς** τοῦ Planquette, ἡ **Μικροπανδρεμένη** τοῦ Λεκὸκ καὶ ἡ **Δεσποινὴς Νιτοῦς** τοῦ γάλλου ἐπίσης Hervé. Ἄπαντα ταῦτα ἐδόθησαν μετὰ τῆς γνωστῆς ἤδη ἐπιτυχίας τοῦ θιάσου καὶ καθ' ἃ πάντα διέπρεψαν κυρίως ἡ κ. Λασάλ, ἡ κ. Γκρετὼ καὶ ὁ κωμικὸς κ. Δουτέ, ὅστις εἶναι ἠθοποιὸς τέλειος ὑποδύομενος μετὰ μεγίστης ἄμα τέχνης καὶ φυσικότητος τοὺς διαφόρους κωμικοὺς ἐν τοῖς μελοδραματίοις χαρακτήρας, ἄνευ ὑπερβολικότητος, ἄνευ ἐπιπλάστου ἐκζητήσεως τοῦ κωμικοῦ καὶ τοῦ γελοίου. Ἡ κ. Λασάλ πάντοτε ὑπερέχει διὰ τῆς λεπτῆς τέχνης καὶ τοῦ μουσικοῦ ταλάντου αὐτῆς· οὐ μόνον ἄδει μετ' αἰσθημάτων καὶ μετ' ἐκφράσεως ἀλλ' ἀποδίδει πάντοτε μετ' ἐξαιρέτου ἐπιδειξιότητος καὶ φυσικότητος τὴν ἐκάστοτε σκηρικὴν θέσιν τῶν προσώπων, ἅτινα πρωτογωνιστοῦσα ὑποδύεται πάντοτε κομψή, πάντοτε χαρίεσσα, πάντοτε εὐπρεπής. Ἡ φωνὴ τῆς λαμπρά, διαυγής, εὐστροφος καὶ ἀρκούντως ἰσχυρά, καθιστᾷ αὐτὴν καλλιτέχνιδα σπανίαν καὶ ὑπερτέραν διὰ τὸ ἐλαφρὸν αὐτὸ εἶδος τῶν μελοδραματίων· ἡ κ. Λασάλ δύναται κάλλιστα νὰ διαπρέψῃ καὶ εἰς σοβαρώτερα μέρη τοῦ εἶδους τῶν κωμικῶν μελοδραμάτων (opéras comiques) πρὸς τοῦτο μάλιστα ἐξ ἀρχῆς τοῦ σταδίου αὐτῆς ἦτο προωρισμένη, καὶ πρωταγωνιστοῦσα ἐν τοῖς opéras comiques ἤρξατο ἐπιτυχῶς τοῦ σταδίου τῆς ἐν Παρισίοις.

Ἡ κ. Γκρετὼ ἐξ ἄλλου εἶναι τέλειος τύπος καλλιτέχνιδος τοῦ εἶδους τῶν μελοδραματίων καὶ βωδεδιλλίων. Διὰ τῆς ἐλαφροῦς καὶ γλυκυτάτης αὐτῆς φωνῆς ἄδει μετὰ θερμότητος καὶ περιπαθείας καὶ πολλάκις μετ' ἐκτά-

κτου παθητικότητος, προκαλοῦσα ζωηρὰς τὰς ἐπευφημίας τῶν ἀκροατῶν· ὑποκρίνεται δὲ μετὰ πλείστης χάριτος κομψότητος καὶ εὐφυΐας. Ἡ μόνη ἴσως παρατήρησις, ἥτις δύναται ν' ἀπευθυνθῇ αὐτῇ, εἶνε ὅτι ἡ φωνὴ τῆς εἶνε πολὺ ἀδύνατος· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄπασαι αἱ πρωταγωνιστοῦσαι εἰς τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν γαλλικῶν μελοδραματίων σπανίως ἔχουσιν ἰσχυροτέρας φωνάς, διότι αὗται τότε, ὡς ἐκ τῆς σπάνης τῶν καλλιτεχνῶν ἐν Γαλλίᾳ, ζητοῦνται διὰ σπουδαιότερα μέρη ἐν opéras comiques.

★

Ἡ **Ἡμέρα καὶ ἡ Νύξ** εἶνε ἐκ τῶν νεωτέρων ἔργων τοῦ γονιμοτάτου γάλλου συνθέτου Καρόλου Λεκὸκ δοθὲν κατὰ πρῶτον ἐν Παρισίοις τῇ 5 Νοεμβρίου 1881. Ἡ ἐπιτυχία καὶ τούτου οὐδόλως ὑπελείφθη καὶ τῶν ἄλλων προηγουμένων ἐπιτυχῶν ἔργων τοῦ πολυγράφου συνθέτου. Εὐηρέστησαν δὲ σφόδρα ἡ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει δυωδία τῆς αὐτοχειρίας· ἡ ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει δυωδία τοῦ ἄσματος τῆς ἀηδόνας καὶ τῆς ὑπολαϊδος, καὶ τὸ ἄσμα τῆς γοητείας.

Οἱ **Κώδωνες τῆς Κορνειλλῆς** τοῦ συνθέτου Planquette ἔσχον ἐν Παρισίοις ἕκτακτον ἐπιτυχίαν καὶ ἐπὶ τρία συνεχίαν ἔτη ἐδίδετο ἐν τῷ θεάτρῳ Folies-Dramatiques μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιτυχίας καὶ ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἀδιαλείπτως ἀκροατηρίου. Ἄπασα ἡ μουσικὴ τοῦ ἔργου εἶνε ἐκλεκτὴ καὶ πρωτότυπος μετὰ σπανίας δ' ἐμπνεύσεως γεγραμμένη. Ἄλλ' ἡ ἐμπνευσις καὶ τὸ μουσικὸν τάλαντον τοῦ συνθέτου ἐξηνιλήθη εἰς μόνον τὸ ἔργον τοῦτο, διότι ὁ Planquette ἄλλο ἔργον ἀξιόλογον οὔτε πρὸ οὔτε μετ' αὐτὸ ἠδυνήθη νὰ παραγάγῃ.

★

Ἡ **Μικροπανδρεμένη** εἶναι καὶ αὕτη ἔργον ἐκ τῶν νεωτέρων καὶ ἐκ τῶν καλῶν θεωρουμένων τοῦ Καρόλου Λεκὸκ δοθὲν κατὰ πρῶτον ἐν Παρισίοις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1875. Ἡ μουσικὴ αὐτοῦ φέρει πάντοτε τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὴν ζωηρότητα καὶ χάριν τῶν ἔργων τοῦ δημοφιλῶς συνθέτου.

Ἡ **Δεσποινὴς Νιτοῦς** εἶνε ἐκ τῶν νεωτάτων ἔργων τοῦ γάλλου ἐπίσης συνθέτου M. Hervé, ὅπερ ἐπίσης ἔσχεν ἕκτακτον ἐπιτυχίαν ἐν Παρισίοις δοθὲν κατὰ πρῶτον τῇ 26 Ἰανουαρίου 1883. Τὸ ἔργον τοῦτο ἔσχε τὴν τύχην νὰ ἔχῃ ὡς πρωταγωνιστρίαν τὴν περιώνυμον κ. Judie. Ἡ μουσικὴ αὐτοῦ εἶνε μὲν ὀλίγη ἀλλὰ μετὰ τέχνης γεγραμμένη καὶ ἐκλεκτή. Ἐσχον δὲ μεγίστην ἐπιτυχίαν ἡ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει δυωδία τῆς Denise καὶ τοῦ Célestin, τὸ ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει ἄσμα τοῦ Babet et Cadet:

A minuit après la fête

Rev' naient Babet et Cadet, κλπ.

καὶ τὸ τοῦ τυμπανιστοῦ ἐν τῇ τρίτῃ πράξει:

Le long de la ru' Lafayette

Un' musiqu' militair' marchait, κλπ.

ἅτινα ἡ κ. Judie ἔφαλλε μετ' ἀμιμήτου χάριτος καὶ τέχνης, πρὸς ἣν ἐν τούτοις οὐδόλως ὑπελείφθη καὶ παρ' ἡμῖν ἡ κ. Lassalle.

★

Εὐχαρίστως μανθάνομεν, ὅτι ὁ πρὸ ἡμερῶν ἀναχω-

ρήσας εἰς Γαλλίαν κ. Lassalle, πρὸς εὑρεσιν νέων πρῶτων προσώπων καὶ συμπλήρωσιν τοῦ θιάσου του, εὔρε μίαν ὑψίφωνον, καὶ ἀνὰ ἓνα ἄξυφωνον, βαρύφωνον καὶ βαθύφωνον, δι' ὧν ὁ θιάσος θέλει δυνηθῆ νὰ δώσει καὶ σπουδαιότερα τῶν ἤδη παριστανομένων μελοδραματίων ἔργα, κατὰ τὴν ἀρκούντως ζωηρῶς ἐκφρασθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ ἐπιθυμίαν. Συμβληθεὶς δὲ μετὰ τῶν προσώπων αὐτῶν ὁ κ. Lassalle ἔρχεται μετ' αὐτῶν τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τοῦ «Ἡλίου».

Παρακαλῶ ὑμᾶς ἵνα εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον σας ἐκφράσητε τὴν ἀπειρον ἐμοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας διὰ τὴν συμπάθειαν, ἣν ἐπιδείξαντό μοι ἐπὶ τῇ μεγάλῃ συμφορᾷ, ἣτις μὲ ἐπληξεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς μου συζύγου, παρακολουθήσαντες ἀθρόως τὴν ἐκφορὰν αὐτῆς μέχρι τοῦ τάφου.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ τελλεμενός σύζυγος

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΟΜΕΣΤΙΝΗΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Ὁ Νικόλαος Κ. Σφαέλος κάτοικος Σεριφου, διὰ τῆς ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου ε. ε. αἰτήσεώς του, ἤτησατο, διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου του Ἀφροδίτης διάζευξίν του. Τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1095 ε. ε. ἀποφάσεώς του δεχθὲν τὴν αἴτησιν διέταξε τὴν κατὰ νόμον τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν ἐν περιλήψει τῆς ἀναφορᾶς.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται τὴν τοιχοκόλλησιν τῆς παρούσης εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀριθ. 677 Πολ. Δικονομίας ἀναφερόμενα μέρη καὶ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ὁ «Ἡλιος».

Σύρος, τῇ 30 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Ν. Σφαέλου

ΕΜΜ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

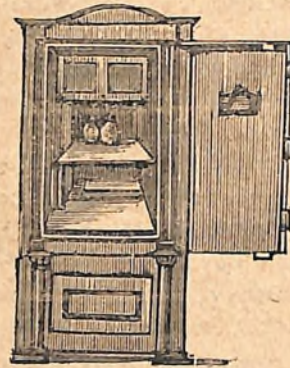
Ὁ γνωστὸς καταστηματοῦχος κ. Δημ. Μαρκότσης ἀναλαμβάνει τὴν ἐν ξενοδοχείοις, λέσχαις καὶ οἰκίαις τοποθέτησιν ἠλεκτρικῶν κωδῶνων ἢ τηλεφῶνων ἢ καὶ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοιούτων.

ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ παντοειδεῖς εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν ἐν τῷ νεοσυστάτῳ λαμποπωλείῳ τοῦ κ. Π. Μαρκότση, παρὰ τῷ ὁποίῳ χρυσώνονται καὶ κορνίζαι τοιούτων.

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ

Ἔστων τῶν μεγεθῶν

ΑΔΙΑΓΡΗΚΤΑ

ΑΝΤΕΧΟΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ.

ΙΩΑΝ. Κ. ΣΟΥΗΜ

ΣΙΔΗΡΩΤΡΙΑ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ καὶ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

χρηματίσασα ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀφίχθεῖσα κατ' αὐτὰς, δέχεται ἐργασίας. Κατοικεῖ δὲ εἰς Βαπόρια, ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μιχ. Ζηραχόνη.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ εἰρημένου ἀνθοπωλείου ἐνταῦθα εἶναι ὁ γνωστὸς συμπολίτης ἡμῶν κ.

Ἰωάννης Χατζῆ Μεγαλὴ μεταξουργός.

ΣΠΕΡΜΑΤΣΕΤΑ ἄριστα πωλοῦνται παρὰ τῷ κατασκευαστῇ κ. Ἰω. Τριανταφυλλοπούλῳ πρὸς δραχμὰς 3.80 ἢ ὀκτά